

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce **Ing. L. B.**, zast. Mgr. Janem Hoškem, advokátem, se sídlem ve Strakoniciích, Sokolovská 980, proti žalovanému **Energetickému regulačnímu úřadu**, se sídlem v Jihlavě, Masarykovo náměstí 5, o žalobě proti rozhodnutí předsedkyně žalovaného ze dne 14. 10. 2015, č. j. 03284-17/2015-ERU

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč za podanou žalobu, který bude vrácen z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce Mgr. Jana Hoška, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí předsedkyně žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č.j. 03284-11/2015-ERU (sp. zn. SLS-03284/2015-ERU) ze dne 21. 7. 2015 a toto rozhodnutí bylo zároveň potvrzeno. Citovaným prvostupňovým správním rozhodnutím byl na základě sporného řízení podle § 52 odst. 1 zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o podporovaných zdrojích“), zamítnut návrh žalobce, aby žalovaný rozhodnutím uložil společnosti OTE, a.s. povinnost uhradit žalobci částku ve výši 74 740 Kč s příslušenstvím. Účastníkem tohoto sporného řízení byl žalobce.

Z obsahu prvostupňového rozhodnutí žalovaného vyplývá, že bylo rozhodováno na návrh žalobce ve věci sporu vedeného se společností OTE, a.s. (odpůrce), týkajícího se podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů, konkrétně elektřiny vyrobené ve fotovoltaické elektrárně FVE České Žleby (dále též „FVE České Žleby“). V rozhodnutí je dále uvedeno, že podle ust.

§ 17 odst. 7 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb. o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „energetický zákon“) je působnost žalovaného vymezena i na rozhodování sporů týkajících se podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů nebo elektřiny z kombinované výroby elektřiny a tepla nebo elektřiny vyrobené z druhotných energetických zdrojů a spory o výši náhrady při dispečerském řízení výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie podle § 26 odst. 6 energetického zákona a podle § 52 odst. 1 zákona o podporovaných zdrojích rozhoduje žalovaný spory týkající se podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů, elektřiny z druhotných sporů nebo elektřiny z vysokoúčinné kombinované výroby elektřiny a tepla, podpory decentrální výroby elektřiny, podpory tepla a podpory biometanu. Navrhovatel byl oprávněn vyrábět elektřinu a dodávat do sítě až dnem nabytí právní moci rozhodnutí, do tohoto okamžiku se ze strany navrhovatele jednalo o protiprávní jednání, o výrobu elektřiny bez licence. Pokud se osoba dopustila jednání, které má znaky protiprávního jednání, není její nárok oprávněný a nelze návrhu na přiznání podpory vyhovět. Navrhovatel nesplnil pro posuzovaný rok 2009 dvě ze základních podmínek, a to jednak podmínku držení pravomocného licenčního oprávnění a zároveň nesplnil ani druhou podmínku ve smyslu bodu 1.10 Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 8/2008. Licence nabyla právní moci dne 1. 1. 2010. Skutečnost, že začal vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů za situace, kdy rozhodnutí o udělení licence nenabývalo právní moci, se posuzuje jako nezákonné a protiprávní jednání z jeho strany.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí předsedkyně žalovaného je mj. uvedeno, že předmětem sporného řízení je zaplacení částky 74 740 Kč, přičemž žalobcem požadovaná částka byla blíže specifikována jako úhrada podpory za výrobu elektřiny v žalobcově výrobně FVE České Žleby za období měsíců duben – prosinec 2012 v cenách určených příslušným cenovým rozhodnutím žalovaného pro výroby uvedené do provozu v roce 2009. Stěžejní je posouzení, zda navrhovatel splnil veškeré podmínky pro vznik nároku na podporu ve formě zeleného bonusu ve výši stanovené pro zdroje uvedené do provozu v r. 2009. Dále je v tomto rozhodnutí uvedeno, že navrhovatel nesplnil podmínku výroby v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti, a proto nelze výrobu žalobce považovat za uvedenou do provozu v r. 2009. Navrhovatel nesplnil ani další podmínku pro vznik nároku na podporu ve formě zelených bonusů ve stanovené výši příslušnými cenovými rozhodnutími pro zdroje uvedené do provozu v roce 2009; jeho výrobu elektřiny nelze považovat za uvedenou do provozu v roce 2009, a proto bylo povinností správního orgánu jeho návrh na zaplacení částky 74 740 Kč zamítnout.

V podané žalobě žalobce namítal nezákonnost citovaných rozhodnutí, existenci podstatných porušení ustanovení o řízení před správními orgány, nesprávná skutková zjištění, nesprávné právní posouzení, přičemž podle jeho názoru skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí je v rozporu se spisy, nebo v nich nemá oporu, anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Krajský soud v Brně se zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že žalobu nemůže věcně projednat, neboť není přípustná.

Jeden z důvodů nepřipustnosti žaloby je zakotven v § 68 písm. b) s. ř. s., podle něhož je žaloba nepřipustná tehdy, směřuje-li proti rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu. V takovém případě ji soud podle § 46 odst. 2 s. ř. s. odmítne. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu v občanském soudním řízení, jakož i to, ke kterému věcně příslušnému soudu jí může podat.

V daném případě byl předmětem správního řízení před žalovaným spor fyzické osoby (navrhovatele) a právnické osoby (odpůrce), jenž se týkal úhrady podpory na výrobu elektřiny v navrhovatelově výrobě FVE České Žleby. Tento spor byl veden ve sporném správním řízení (§ 141 správního řádu) podle § 52 odst. 1 zákona o podporovaných zdrojích. Ust. § 52 zákona o podporovaných zdrojích upravuje vedení sporů týkajících se podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů, elektřiny z druhotných zdrojů nebo elektřiny z vysokoúčinné kombinované výroby elektřiny a tepla a podpory tepla (odst. 1) a také sporů, jejichž předmětem je splnění peněžité povinnosti uložené tímto zákonem nebo sjednané na základě tohoto zákona, nebo povinnosti vrácení neoprávněně čerpané podpory podle § 51 tohoto zákona (odst. 2).

Tato úprava doplnila ust. § 17 odst. 7 písm. d) [před novelou provedenou zákonem č. 211/2011 Sb. šlo o odst. 5 písm. d)] energetického zákona, jež představuje obecný podklad pro řešení sporů v oblasti energetiky žalovaným. Judikatura přitom jednoznačně dovozuje, že rozhodování podle § 17 odst. 7 (resp. 5) písm. d) energetického zákona patří do oblasti rozhodování soukromoprávních sporů (k tomu podrobněji viz např. usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., ze dne 20. 3. 2012, č. j. Konf 93/2011-9 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 As 28/2012-40). Analogicky lze dovodit, že obdobné závěry platí i pro ust. § 52 zákona o podporovaných zdrojích. Dle zdejšího soudu je dále rozhodující ta skutečnost, že ve věci bylo vedeno sporné správní řízení, jež je podle § 141 odst. 1 správního řádu možné jen u sporů z veřejnoprávních smluv nebo u sporů vyplývajících z občanskoprávních, pracovních, rodinných nebo obchodních vztahů (tj. v oblasti soukromého práva). V daném případě nejde o spor z veřejnoprávní smlouvy, ale o spor o výši peněžní náhrady mezi dvěma na roveň postavenými subjekty, tedy o spor v oblasti soukromého práva. Spor mezi navrhovatelem a odpůrcem proto nemůže spadat do působnosti správních soudů.

S ohledem na vše shora uvedené proto krajský soud rozhodl tak, že v souladu s § 46 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. b) s. ř. s. žalobu jako nepřipustnou odmítl.

Současně žalobce poučuje o tom, že ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení může podat žalobu podle části páté zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Projednávání a rozhodování ve věcech soukromoprávních totiž náleží s účinností od 1. 1. 2003 obecným soudům, které postupují podle novelizované části páté o. s. ř. Podle § 246 odst. 1 o. s. ř. je k žalobě oprávněn každý, kdo tvrdí, že byl dotčen na svých právech rozhodnutím správního orgánu, kterým byla jeho práva nebo povinnosti založena, změněna, zrušena, určena nebo zamítnuta. Věcná příslušnost soudu k projednání a rozhodnutí sporu je dána § 249 odst. 1 o. s. ř., kdy k řízení v prvním

stupni jsou příslušné okresní (obvodní) soudy a místní příslušnost soudu pak vyplývá z § 250 odst. 1 o. s. ř.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku vychází z ust. § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., podle něhož platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený soudní poplatek.

P o u č e n í : Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu podle části páté o. s. ř. k místně příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu. Jestliže tak žalobce v této lhůtě učiní, platí, že soudní řízení podle části páté o. s. ř. o takové žalobě bylo zahájeno dnem, kdy takový návrh došel soudu ve správním soudnictví (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podání kasační stížnosti nestaví lhůtu pro podání žaloby podle části páté o. s. ř.

V Brně dne 21. 12. 2016

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu